

# Basel II en bedrijfswaardering



Drs. M.H. van der Kuil RI  
Marcel@IQ-consulting.com

Het Britse investeringsbedrijf TCI, dat aandeelhouder van ABN AMRO is geworden, heeft onlangs de krant gehaald door te stellen dat het rendement van ABNAMRO onder de maat is en dat het bedrijf daarom zou moeten worden opgesplitst. Nu is dit niet nieuw in Nederland, maar het gaat voor het eerst om een bank. Welke rol zou Basel II kunnen spelen bij het bepalen van de waarde van een bank?

Sommigen stellen dat de business van een bank bestaat uit het schuiven met geld. Dit lijkt de klassieke visie. Vandaag de dag zijn er namelijk andere soorten bedrijven waar het schuiven met geld ook tot de kernactiviteiten behoort. En er zijn bedrijven die dit zelfs beter doen dan banken zelf. Een modernere visie is dat de business van banken bestaat uit het schuiven met risico. Hierbij is het uitgangspunt dat de bank marge maakt door het risico van de klant over te nemen en te verkleinen. Deze marge wordt bepaald door de expertise die de bank heeft in de markten en de volatiliteit daarvan en door de efficiëntie en effectiviteit van de organisatie om deze kennis te benutten.

Als we dit scherp stellen: welk percentage van deze potentiële marge kunnen banken zich veroorloven te laten liggen door bijvoorbeeld

ineffectiviteit? Welk niveau van 'operational excellence' is bijvoorbeeld nodig om op prijs te kunnen gaan concurreren of om krachten van buitenaf, zoals die van TCI, het hoofd te kunnen bieden?

In de bankwereld lijkt men ervan overtuigd dat Basel II klaar is en dat men weer terug kan naar 'business as usual'. Maar het echte werk moet nog beginnen: men moet de Basel II data daadwerkelijk gaan gebruiken om op trends in de markt te kunnen inspelen, sneller dan de concurrent en met een betere prijs-kwaliteit-verhouding. Een van de 'lessons learnt' van Basel II is die van 'Fast Close', met het uitgangspunt dat verse informatie meer waard is dan oude informatie en dat oude informatie een risico op zich is. Bedrijven in het algemeen hebben nog altijd de grootse moeite om maandelijks integraal te rapporteren en dit is voor banken zeker niet makkelijker, vooral niet in deze fase van het Basel II programma.

Het is de vraag of TCI naar Basel II gegevens gekeken zou hebben om tot het actieplan te komen, als deze gegevens extern beschikbaar zouden zijn geweest. In principe zijn Basel II gegevens als basis zeer geschikt om uitspraken te doen over de twee genoemde aspecten van de marge. Zeker als deze gegevens over een bepaalde periode vergeleken kunnen worden met die van andere banken. Basel II data als basis voor 'benchmarking'? •